

Editorial: Psané časopisy (ne)čtené

Pedagogická orientace (PedOr) využívá svých úvodníků mj. k tomu, aby jejich prostřednictvím rozvíjela a nabízela k diskusi otázky spojené s koncepcí časopisu a se strategiemi redakční práce. V tomto úvodníku bychom se rádi pozastavili nad jedním úkazem, jehož jsme v poslední době svědky. Začíná být evidentní, že *Metodika hodnocení výsledků vědy, výzkumu a inovací* a související pravidla financování mají některé vedlejší efekty. Zdá se, že pod jejich vlivem se mnohdy píše nikoliv proto, aby bylo čteno, ale proto, aby bylo vykázáno, započteno a finančně zhodnoceno.

Pro odborné časopisy to přináší proměnu v jejich smyslu a funkci. Výhledově zde nebudou možná ani tak proto, aby byly čteny, ale proto, aby do nich bylo psáno. V redakcích se začnou hromadit texty, z nichž bude možná navíc patrné, že se píše, aniž by se počítalo se čtenářem. Ohled na čtenáře přestane být v *psaných časopisech nečtených* podstatný. Jelikož však nikdo nebude číst, nebude se ani nikdo cítit pohoršen. Snad jen redaktoři těchto nebohých časopisů. Dost možná, že časem nebudou někteří z nich daleci toho, aby svým pisatelům doporučili to, co Stroupežnický doporučil Cimrmanovi: „Nepište mi. A pokud možno, nepište vůbec.“

Poněkud hostilní úvod úvodníku – namítne laskavý čtenář. Ve snaze předejít nedorozumění, nicméně nabízejí redaktoři *PedOr* revidovaný bonmot: „Pište. A pokud možno, pište nám a našim čtenářům.“ Bez pisatelů by se časopis neobešel, stejně jako bez recenzentů a čtenářů. Děláním časopisu je zkrátka kolektivní záležitost. S potěšením zjišťujeme, že např. v roce 2011 se na vzniku *PedOr* podílelo více než sto osob. Děkovali jsme jim v závěru čísla 4/2011 a své poděkování zde opakujeme. Tato stovka osob, vedle ní další přibližně tři stovky odběratelů a nepočítaně čtenářů na internetu prokazují, že mají k *PedOr* určitý vztah – dovolujeme si doufat, že převážně pozitivní.

Redaktoři, jimž dobré vztahy se čtenáři, pisateli a recenzenty leží na srdci, si často kladou otázku, jak časopis dělat tak, aby na všech frontách převládala spokojenost. Toto ujištění není výrazem snahy vlichotit se někomu do přízně. Daleko spíše je signálem o tom, že redakce si je vědoma odpovědnosti, kterou má v péči o dobré vztahy mezi všemi zúčastněnými. Konkrétně to např. znamená domlouvat se s pisateli na tom, aby psali způsobem, který bude akceptován recenzenty a současně osloví čtenáře. *PedOr* má totiž ambici být *psaným časopisem čteným*, neboť pouze takový časopis má z našeho pohledu smysl.

Každé jednotlivé číslo proto budiž podrobno nesmlouvavému přezkoumání toho, do jaké míry se všem zúčastněným daří tento záměr naplňovat. Mnozí naši pisatelé a recenzenti o tom vědí své. Texty, na nichž v posledních měsících pracovali, a které budou v *PedOr* uveřejňovány v průběhu roku 2012, se vyznačují tím, že do nich bylo ze strany pisatelů, recenzentů a redaktorů vloženo nemalé úsilí. Ohled na čtenáře se tak stal důležitým kritériem při posuzování kvality textů.

Čtyři čísla stávajícího ročníku přinesou na dvě desítky studií – přehledových, teoretických, metodologických a empirických – věnovaných vybraným problémům z širokého spektra pedagogických oborů. Půjde o texty pisatelů, kteří akceptovali myšlenku, že *píší* do časopisu, který chce být časopisem *čteným*. Zvláštní událost tohoto roku bude představovat příprava monotematického čísla 3/2012 věnovaného vztahu teorie a praxe v pedagogice. Navzdory pesimistickým prognózám věříme, že 2012 bude pro *PedOr* a její příznivce dobrým rokem.

Za redakci Tomáš Janík